

POLITIET

Innkommet
21 JUNI 2011
Advokatfirmaet Elden DA

Liv Rigmor Eidissen, [REDACTED]

Kjetil Karlsen, [REDACTED]

Deres referanse

Vår referanse

Dato

Dok.nr.

9504714 13559/10-35

20. juni 2011

29

Anmeldelse mot Liv R. Eidissen – Klage til statsadvokaten over henleggelsesbeslutning.

Det henvises til tidligere utsendt underretning om at politiets henleggelsesbeslutning av 28.4. var påklaget til statsadvokaten.

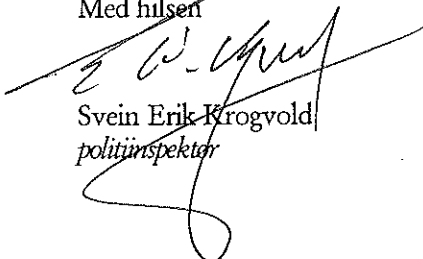
I statsadvokatens påtegning av 16.6. fremgår det at statsadvokaten har behandlet klagen, med følgende resultat:

Klagen tas ikke til følge og saken forblir benlagt.

Kopi av statsadvokatens påtegning følger vedlagt.

Det henvises også til at statsadvokatens klageavgjørelse er endelig og ikke kan påklages videre.

Med hilsen

Svein Erik Krogvold
politinspektør

Kopi: Advokat Nils Aga, Postboks 1093, 8001 Bodø.
Advokat John Christian Elden, Postboks 434 Sentrum, 0103 Oslo.

SEK002

Hordaland politidistrikt

Retts- og påtaleenheten, besøk: Allehelgensgate 6

Post: Pb. 285 Sentrum, 5804 BERGEN

Tel: 55556300 Faks: 55556240

E-post:

HORDALAND STATSADVOKATEMBETER

Postboks 263 Sentrum
5804 BERGEN
Telefon 55 54 80 00
Telefax 55 54 80 01
9504714 1869/10-112/EST006

Dok nr.: 01,17

KOPI

PÅTEGNINGSARK

LIV RIGMOR EIDISSEN, [REDAKERT] - KLAGE OVER HENLEGGELSESBESLUTNING

Sendes med sakens dokumenter Hordaland politidistrikt, Postboks 285 sentrum, 5804 BERGEN v/p.insp. Svein Erik Krogvold, under henvisning til Deres påtegnning av 19. mai 2011, dok 01,16.

19. februar 2010 innkom anmeldelse til riksadvokatembetet der Tromsø fengsel og ledelsen ved Tromsø fengsel ble anmeldt for usannheter og uforstand i tjenesten. Anmeldelsen er signert av en rekke leger. Etterforskning av saken ble lagt til Hordaland politidistrikt og Hordaland statsadvokatembeter ble settestatsadvokatembete på saken

Den 7. juli 2010 henla Hordaland politidistrikt saken med begrunnelse at det ikke var rimelig grunn til å etterforske om det forelå straffbart forhold.

Den 8. september 2010 omgjorde Hordaland statsadvokatembeter, etter klage, den del av henleggelsen som gjelder en mulig overtredelse av strl § 120 og strl § 325 i anledning et notat inntatt i saken som dok. 07,04. Det vises til dok.01,10.

Notatet er utferdiget av tidligere fengselsleder Liv Rigmor Eidissen. Det er reist mistanke om at Eidissen som fengselsleder har gitt notatet et uriktig innhold i forhold til samtalen det er ment å referere og antedatert notatet for at det skal tjene som bevis mot kritikk mot hennes beslutning om innsettelse av en domfelt til soning i strid med leges anbefaling, hvoretter den domfelte forsøkte å begå selvmord.

Det er i påtegnning fra Hordaland statsadvokatembeter av 8. september 2010 gitt en oversikt over ønskede etterforskningsskritt. Disse etterforskningsskritt er gjennomført eller forsøkt gjennomført. Det har vist seg vanskelig å finne digitale spor etter når det omstridte notat ble utferdiget. Forøvrig er avhør foretatt som etterspurt.

Den 28. april d.å. besluttet politiet på ny å henlegge saken, denne gang etter bevisets stilling for så vidt angikk Liv Rigmor Eidissen.

Kjetil Karlsen, klager i saken, har rettidig påklaget henleggelsen via sin advokat Jon Christian Elden, dok.27, og har senere supplert klagen med skriv av 8. juni 2011, dok.28.

Som angitt ovenfor er den del av anmeldelsen som gjenstår til behandling i utgangspunktet knyttet til notatet datert 13. juni 2006. Etterforskningen har brakt på det rene at notatet ikke er skrevet denne dag. Liv Rigmor Eidissen har i forklaring av 2. desember 2010 gitt uttrykk for at hun på et senere tidspunkt har hentet frem arkivmappen for den aktuelle innsatte og skrevet notatet basert på "de gule lappene". Hun har oppgitt at datoen er ment som referanse til når samtalen fant sted og ikke når notatet etter samtalen ble ført i penn. Notatet viser til en samtale med overlege Odd Nilsen. Etterforskningen viser at dr Nilsen ikke var på arbeid den 13.6.2006. Det er videre på det rene at dr Odd Nilsen ikke foretok vurderingene av den aktuelle innsatte forut for selvmordsforsøket. Derimot kan det synes som om

fengslet forut for selvmordsforsøket har vært i kontakt med dr Siren Hoven som var overlege på avdelingen der den innsatte var innlagt. Den 14. juni ble den domfelte utskrevet fra akuttpsykiatrisk sengepost idet han ikke ble vurdert å være akutt suicidal. Fengselslege Heidi Berg Houm skal ha blitt orientert om at det kunne være fare for ny suicidalitet dersom domfelte på ny ble innsatt til soning. Dette skal ha blitt formidlet til ledelsen – ikke Eidissen - ved fengselet, som tilsynelatende først skal ha meldt tilbake til dr Hoven at domfelte ville få soningsutsettelse, for deretter, etter at domfelte var meddelt at han ville få soningsutsettelse, å ha gitt kontrabeskjed om at soningsutsettelse ikke ville bli innvilget – etter konferanse med Eidissen. Ovenstående hendelsesforløp og informasjonsstrøm underbygges av epikrise fra sykehuset der det bl.a. er referert til ”uklarheter fra Tromsø fengsels side vedr. pasientens muligheter til å bli erklært midlertidig soningsudyktig”. Den domfelte ble etter dette utskrevet den 14. juni og gjeninnsatt til soning, hvorefter han altså forsøkte å ta livet av seg. I det omstridte notatet er det uttrykt at den innsatte ikke har en psykiatrisk diagnose, men ”...lider av en [redacted] som medfører at han kan skade seg selv...” I Epikrisen er oppgitt [redacted] som diagnose men [redacted] er også problematisert. Hvordan dette er overbrakt på telefon til- og hvordan dette er forstått av Eidissen, er i ettertid umulig å avdekke, men innholdet i notatet på dette punkt synes ikke helt uforenelig med epikrisen.

Dr Odd Nilsen, som er nevnt som kilde i det aktuelle notat, hadde i følge sin forklaring, samtale vedrørende domfelte med fengselsleder Liv Rigmor Eidissen fra den 19. juni 2006. Den domfelte var da innlagt ved psykiatrisk sykehus etter selvmordsforsøket og dr Nilsen orienterte om at den domfelte ikke ville klare gjeninnsettelse til soning. Fengselet besluttet da en måneds soningsutsettelse. Dette underbygges også av epikrise fra sykehuset.

Teksten inntatt i notatet i dok 07,04 synes å være en sammenblanding av disse to samtalene der dr Nilsen refereres som kilden til det hele. Meningsinnholdet i notatet gjenspeiler følgelig ikke det helsepersonell beskriver i sine forklaringer om kommunikasjonen med fengselet forut for innsettelse av den domfelte.

Gjennom beskrivelsene fra helsepersonell av hvordan kommunikasjonen har skjedd mellom fengsel og sykehus, tegnes et bilde av en beslutningsprosess der avgjørelser ble tatt fort muntlig og uten notoritet om hvem som meddelte hva når. Det blir hevdet at det er truffet uformelle beslutninger om soningsutsettelse muntlig pr telefon av personell i ledelsen ved fengselet. Ledelsen ved fengselet benekter slike prosesser i forklaringene sine. Sammenfallet i beskrivelsene fra helsepersonells side taler imidlertid for at prosessene i noen grad har foregått slik. Dette underbygger også at notoriteten om hvem som har gitt hvilke beskjeder på hvilket tidspunkt nok har vært dårlig rundt denne innsatte. Dette illustreres ved at Liv Rigmor Eidissen da hun skulle skrive notatet i ettertid, tilsynelatende måtte forholde seg til flere gule lapper. Faren for sammenblanding av informasjon blir da åpenbar. Det er kritikkverdig at notatet ble gitt en slik utforming at en fikk inntrykk av at det var skrevet i samtid, skjønt det var utformet i ettertid. Det er også kritikkverdig at nøyaktighetsgraden er så lav på notatet. Jeg finner imidlertid ikke grunnlag for å karakterisere dette som en forsettlig forfalskning. Skjønt uklarheten rundt dette notatet er kritikkverdig, finner jeg heller ikke grunnlag for å karakterisere det som sterkt klanderverdig eller uforstand i tjeneste. Hendelsesrapport fra fengselet, inntatt i saken som dok.07,05 viser at tilsyn med den innsatte ble gjennomført med det for øyet at han kunne være suicidal og at informasjon om denne problematikken knyttet til den innsatte ble formidlet til de ansatte i fengselet da han ble gjeninnsatt. Det må da legges til grunn at den viktige beskjeden som dr Hoven formidlet den 13.9. også var gitt videre til dem som hadde ansvar for domfelte i fengselet. Selvmordsforsøket ble også derfor avverget. At det i ettertid, under et forsøk på å skape notoritet om hvilke beskjeder som ble gitt når, oppsto feil i notatet, må under henvisning til at rimelig og forstandig tvil skal komme den mistenkte til gode, tilskrives mangelfulle rutiner og sammenblanding i ettertid av innholdet i notater fra flere samtaler.

Det har vært reist spørsmål ved hvorvidt dette notatet ble produsert i anledning Helsetilsynets saksbehandling igangsatt etter 2008, eller i anledning skriftlig henvendelse fra helseavdelingen i Tromsø fengsel i september 2006. Liv Rigmor Eidissen hevder at hun laget notatet i anledning Helsetilsynets behandling, mens dr Kjetil Karlsen hevder å ha fått presentert dokumentet i forbindelse med det skriv han skrev på vegne av helseavdelingen i Tromsø fengsel 27. september 2006 og at notatet lå ved et svar på dette av 7. februar 2007. En kan ikke se at tidspunkt for produksjon av notatet blir avgjørende for de ovenstående vurderinger. Det må uansett legges til grunn at notatet i sin nåværende form er skrevet i ettertid. At Liv Rigmor Eidissen snart fem år etter hendelsen og under enhver omstendighet flere år etter produksjonen av notatet, muligens tar feil av ved hvilken anledning notatet ble skrevet, kan ikke få betydning for vurderingen av spørsmål om subjektiv skyld. Det er i brev fra advokat John Christian Elden av 22. mai d.å. gitt uttrykk for at en tidfestning av når dokumentet ble laget vil kunne belyse Eidissens eventuelle forsett nærmere. Basert på Eidissens forklaring om hvordan dokumentet ble laget, jf ovenfor, deler jeg ikke den oppfatning.

Klagen tas ikke til følge og saken forblir henlagt.

Det er i advokat Eldens klage av 1. mai d.å., dok 12,12, reist spørsmål ved om det er politiet eller statsadvokaten som skal treffe påtaleavgjørelse i saken. Spørsmålet er kommentert i politiets påtegning av 19. mai d.å. under henvisning til tidligere førstestatsadvokat Wangbergs påtegning av 8. september 2010, samt samtale med tidligere førstestatsadvokat Wangberg. Her er det lagt til grunn at saken skal avgjøres av påtalemyndigheten i politiet samsvarende med de vanlige kompetanseregler og at statsadvokatnivået således skal være riktig klageorgan. Dette følger av ordinær saksbehandling i påtalemyndigheten og er også det som har vært intensjonen ved tidligere oversendelse av klagesaken for ytterligere etterforskning på bakgrunn av tidligere klage. Det er samsvarende med vanlig praksis.

Underretning om denne beslutning og at den ikke kan påklages bes gitt sakens parter og advokater – gjerne med gjenpart av påtegningen.

Hordaland statsadvokatembeter, 16. juni 2011

Eirik Stolt-Nielsen